

Ὁδοιπορικό

Ὁρθόδοξης Ἱεραποστολῆς στὴν Ἀνατολή

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ Τεύχος 75 Ἀπρίλιος- Ἰούνιος 2021

"Διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ δὲν ὑπάρχουν ἐγκόσμιοι δυνάμεις. Οὔτε ἡ ἔκτασις ἡ γεωγραφικὴ, οὔτε τὰ πλήθη τῶν οπαδῶν τῆς, οὔτε ὁ υλικὸς πλοῦτος, εἶναι δυνατόν νὰ ἀποτελοῦν δυνάμεις διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Ἡ μεγαλυτέρα δύναμις τῆς εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Καὶ οὕτως ἐσταυρωμένος".

(Οικουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, 30 Ἰουνίου 2021)

Πατριαρχική Απόδειξη για τό Ἅγιο Πάσχα

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ – ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τήν ψυχοφελή πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν καί προσκυνήσαντες τά Πάθη καί τόν Σταυρόν τοῦ Κυρίου, ἰδοῦ καθιστάμεθα σήμερον κοινωνοί τῆς ἐνδόξου Αὐτοῦ Ἀναστάσεως, λαμπρυνόμενοι τῇ πανηγύρει καί ἀναβοῶντες ἐν χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ τό κοσμοσωτήριον ἄγγελμα «Χριστός Ἀνέστη»!

Ὅτι πιστεύομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν, ὅτι ἐλπίζομεν ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι συνδέεται μέ τό Πάσχα, ἀπό αὐτό ἀντλεῖ τήν ζωτικότητα του, ἀπό αὐτό ἐρμηνεύεται καί νοσηματοδοτεῖται. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἀπάντησις τῆς Θείας ἀγάπης εἰς τήν ἀγωνίαν καί τήν προσδοκίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά καί εἰς τήν «ἀποκαταδοκίαν» τῆς συστεναζούσης κτίσεως. Ἐν αὐτῇ ἀπεκαλύφθη τό νόημα τοῦ «ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καί καθ' ὁμοίωσιν»[1] καί τοῦ «καί εἶδεν ὁ Θεός τά πάντα, ὅσα ἐποίησεν, καί ἰδοῦ καλά λίαν»[2].

Ὁ Χριστός εἶναι «τό Πάσχα ἡμῶν»[3], «ἡ ἀνάστασις πάντων». Ἐάν ἡ πτώσις ὑπῆρξεν ἀναστολή τῆς πορείας τοῦ ἀνθρώπου πρός τό «καθ' ὁμοίωσιν», ἐν Χριστῷ ἀναστάντι ἀνοίγεται πάλιν εἰς τόν «ἠγαπημένον τοῦ Θεοῦ» ἡ ὁδός τῆς κατά χάριν θεώσεως. Συντελεῖται τό «μέγα θαῦμα», τό ὁποῖον ἰᾶται τό «μέγα τραῦμα», τόν ἀνθρωπον. Εἰς τήν ἐμβληματικήν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως ἐν τῇ Μονῇ τῆς Χώρας, ἀτενίζομεν τόν κατελθόντα «μέχρις Ἰδοῦ ταμείων» Κύριον τῆς δόξης καί καθελόντα θανάτου τό κράτος, νά ἀναδύηται ζωηφόρος ἐκ τοῦ τάφου, συνανι-

στῶν τούς γενάρχας τῆς ἀνθρωπότητος, καί ἐν αὐτοῖς ἅπαν τό ἀνθρώπινον γένος, ἀπ' ἀρχῆς καί μέχρι τῶν ἐσχάτων, ὡς ἐλευθερωτής ἡμῶν ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἄλλοτρίου.

Ἐν τῇ Ἀναστάσει φανεροῦται ἡ ἐν Χριστῷ ζωή ὡς ἀπελευθέρωσις καί ἐλευθερία. «Τῇ ἐλευθερία ... Χριστός ἡμᾶς ἠλευθέρωσε»[4]. Τό περιεχόμενον, τό «ἦθος» αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία πρέπει νά βιωθῇ ἐνταῦθα χριστοπρεπῶς, πρὶν τελειωθῇ ἐν τῇ ἐπουρανίῳ Βασιλείᾳ, εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ βιωματική πεμπουσία τῆς «καινῆς κτίσεως». «Ὑμεῖς γάρ ἐπ' ἐλευθερία ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μή τήν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλά διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις»[5]. Ἡ ἐλευθερία τοῦ πιστοῦ, τεθεμελιωμένη εἰς τόν Σταυρόν καί τήν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος, εἶναι πορεία πρός τά ἄνω καί πρός τόν ἀδελφόν, εἶναι «πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη»[6]. Εἶναι ἐξοδος ἀπό τήν «Αἴγυπτον τῆς

δουλείας» καί τῶν ποικίλων ἀλλοτριώσεων, χριστοδότης ὑπέρβασις τῆς ἐσωστρεφοῦς καί συρρικνωμένης ὑπάρξεως, ἐλπίς αἰωνιότητος, ἡ ὁποία ἐξανθρωπίζει τόν ἄνθρωπον.

Ἐορτάζοντες τό Πάσχα, ὁμολογοῦμεν ἐν Ἐκκλησίᾳ, ὅτι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ «ἔχει ἤδη ἐγκαθιδρυθῆ, ἀλλά δέν ἔχει ἀκόμη ὀλοκληρωθῆ»[7]. Ἐν τῷ φωτί τῆς Ἀναστάσεως, τά ἐγκόσμια πράγματα ἀποκοτῶν νέον νόημα, ἐφ' ὅσον εἶναι ἤδη μεταμορφωμένα καί μεταμορφούμενα. Τίποτε δέν εἶναι ἀπλῶς «δεδομένον». Τά πάντα εὐρίσκονται ἐν κινήσει πρὸς τήν ἐσχατολογικήν τελείωσιν των. Αὐτή ἡ «ἀκράτητος φορά» πρὸς τήν Βασιλείαν, ἡ ὁποία βιοῦται κατ' ἐξοχήν ἐν τῇ εὐχαριστιακῇ συνάξει, προφυλάσσει τόν λαόν τοῦ Θεοῦ ἀφ' ἐνός μὲν ἀπό τήν ἀδιαφορίαν διὰ τήν ἱστορίαν καί τήν παρουσίαν τοῦ κακοῦ ἐν αὐτῇ, ἀφ' ἐτέρου δέ ἀπό τήν λήθην τοῦ Κυριακοῦ λόγου «ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου»[8], τῆς διαφορᾶς δηλονότι μεταξύ τοῦ «ἡδῆ» καί τοῦ «ὄχι ἀκόμη» τῆς ἐλεύσεως τῆς Βασιλείας, συμφώνως καί πρὸς τό θεολογικώτατον «Ὁ Βασιλεύς ἦλθεν, ὁ Κύριος Ἰησοῦς, καί ἡ Βασιλεία του θά ἔλθῃ»[9].

Κύριον γνώρισμα τῆς θεοσδότου ἐλευθερίας τοῦ πιστοῦ εἶναι ὁ ἀσίγαστος ἀναστάσιμος παλμός, ἡ ἐγρήγορσις καί ὁ δυναμισμός της. Ὁ χαρακτήρ αὐτῆς ὡς δώρου τῆς χάριτος ὄχι μόνον δέν περιορίζει, ἀλλά ἀναδεικνύει τήν ἰδικήν μας συγκατάθεσιν εἰς τήν δωρεάν, καί ἐνδυναμώνει τήν πορείαν μας καί τήν ἀναστροφὴν μας ἐν τῇ νέᾳ ἐλευθερίᾳ, ἡ ὁποία ἐμπερικλείει καί τήν ἀποκατάστασιν τῆς ἀλλοτριωθείσης σχέσεως τοῦ ἀνθρώπου μέ τήν κτίσιν. Ὁ ἐν Χριστῷ ἐλεύθερος δέν ἐγκλωβίζεται εἰς «γῆϊνα ἀπόλυτα», ὡς «οἱ λοιποί, οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα»[10]. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν εἶναι ὁ Χριστός, ἡ ἐν Αὐτῷ ὀλοκληρωμένη ὑπαρξις, ἡ λαμπρότης καί ἡ φωτοχυσία τῆς αἰωνιότητος. Τά βιολογικά ὄρια τῆς ζωῆς δέν ὀρίζουν τήν ἀλήθειάν της. Ὁ θάνατος δέν εἶναι τό τέλος τῆς ὑπάρξεώς μας. «Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἠλευθήρωσε γάρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος. Ἐσβεσεν αὐτόν ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἐσκύλευσε τόν Ἄδην ὁ κατελθὼν εἰς τόν Ἄδην»[11]. Ἡ ἐν Χριστῷ ἐλευθερία εἶναι ἡ «ἄλλη πλᾶσις»[12] τοῦ ἀνθρώπου, πρόγευσις καί προτύπωσις τῆς πληρώ-

σεως καί τῆς πληρότητος τῆς Θείας Οἰκονομίας ἐν τῷ «νῦν καί αἰεὶ» τῆς ἐσχάτης ἡμέρας, ὅτε οἱ «εὐλογημένοι τοῦ Πατρός» θά ζοῦν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον μετὰ τοῦ Χριστοῦ, «ὄρωντες αὐτόν καί ὀρώμενοι καί ἄληκτον τήν ἀπ' αὐτοῦ εὐφροσύνην καρπούμενοι»[13].

Τό Ἅγιον Πάσχα δέν εἶναι ἀπλῶς μία θρησκευτικὴ ἐορτή, ἔστω καί ἡ μεγίστη δι' ἡμᾶς τοὺς Ὀρθοδόξους. Κάθε Θεία Λειτουργία, κάθε προσευχή καί δέησις τῶν πιστῶν, κάθε ἐορτή καί μνήμη Ἁγίων καί Μαρτύρων, ἡ τιμὴ τῶν ἱερῶν εἰκόνων, ἡ «περισσειά τῆς χαρᾶς» τῶν Χριστιανῶν (Β' Κορ. η', 2), κάθε πρᾶξις θυσιαστικῆς ἀγάπης καί ἀδελφосύνης, ἡ ὑπομονὴ ἐν ταῖς θλίψεσιν, ἡ οὐ κατασχίνουσα ἐλπίς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, εἶναι πανήγυρις ἐλευθερίας, ἐκπέμπουν πασχάλιον φῶς καί ἀναδίδουν τό ἄρωμα τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, δοξάζοντες τόν πατήσαντα θανάτῳ τόν θάνατον Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἀπευθύνομεν πρὸς πάντας ὑμᾶς, τοὺς ἐν ἀπάσῃ τῇ Δεσποτεῖᾳ Κυρίου τιμιωτάτους ἀδελφούς καί τά προσφιλέστατα τέκνα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἐόρτιον ἀσπασμόν, εὐλογοῦντες μαζί σας γηθοσύτως, ἐν ἐνὶ στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φανάριον, Ἅγιον Πάσχα ,βκα'

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως διάπυρος πρὸς Χριστόν Ἀναστάνα εὐχέτης πάντων ὑμῶν.

[1] Γεν. α', 26.

[2] Γεν. α', 31.

[3] Α' Κορ. ε', 7.

[4] Γαλ. ε', 1.

[5] Γαλ. ε', 13.

[6] Γαλ. ε', 6.

[7] Γεωργίου Φλωρόφσκυ, Ἁγία Γραφή, Ἐκκλησία, Παράδοσις, μτφρ. Δ. Τσάμη, ἐκδ. Πουρναρά, Θεσσαλονίκη 1976, σ. 37.

[8] Ἰωάν. ιη', 36.

[9] Γεωργίου Φλωρόφσκυ, ὁ.π., σ. 99.

[10] Α' Θεσσ. δ', 13.

[11] Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Λόγος Κατηχητήριος εἰς τήν ἁγίαν καί λαμπροφόρον ἡμέραν τῆς ἐνδόξου καί σωτηριώδους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως.

[12] Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἐπιτὴ ἠθικά, ΒΕ-ΠΕΣ 61, σ. 227.

[13] Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, Δ', 27 (100), Κείμενον, μετάφρασις, σχόλια Ν. Ματσούκα, ἐκδ. Πουρναρά, Θεσσαλονίκη 1985, σ. 452.

ΠΑΣΧΑ

Ο αείμνηστος πατέρας Αλέξανδρος Σμέμαν σημειώνει ότι ο Χριστιανισμός δεν έφερε καινούργια πράγματα αλλά κάνει τα πάντα καινούργια. Κι αυτό συμβαίνει διότι πυρήνας του είναι το μόνο καινό υπό τον ήλιο Πρόσωπο, ο Αναστάς Ι. Χριστός. Μόνος αυτός διά της σταυρικής αγάπης εις τέλος (Ιω. 13,1) νίκησε πραγματικά δια του θανάτου τον θάνατο, που δηλητηριάζει διαχρονικά την ανθρώπινη ύπαρξη, έχοντας ως κεντρί του την αμαρτία και ιδίως την αλαζονεία και την αυτάρκεια (Α' Κορ. 15, 55-56). Η παρουσία του Αναστάσιου στην ανθρώπινη καθημερινότητα μεταγγίζει κατεξοχήν διά της Ευχαριστίας και του Βαπτίσματος στον άνθρωπο, ο οποίος εκ γενετής βιώνει τραγικά το εδώ και το τώρα, ελπίδα, φως, ζωή, λόγο ύπαρξης ή μάλλον συνύπαρξης.

Και οι δύο σημαντικότερες χριστιανικές εορτές, τα Χριστούγεννα και η Ανάσταση έχουν τις ρίζες τους σε χρόνια αρχαιότερα. Ιδίως οι ιουδαϊκές εορτές, όπως το Πάσχα, έχουν μία τριπλή θεμελίωση: Καταρχάς συνδέονται μέσω της Δημιουργίας τόσο με τη φύση (που συνιστά μία Βίβλο) όσο και με την ανθρώπινη αναζήτηση του Θεού. Είναι κατόπιν εορτές της αναμνήσεως, της σκέψεως και της αναβίωσης των αγιαστικών πράξεων του προσωπικού Θεού που συμπάσχει με το πλάσμα Του και επεμβαίνει απελευθερωτικά-λειτουργικά στην Ιστορία. Τέλος η ανάμνηση εξελίσσεται ολοένα και περισσότερο σε ελπίδα της ερχόμενης τέλει αγιαστικής επεμβάσεως, η οποία ακόμη δεν έχει συμβεί (Ράτσινγκερ).

Η λέξη Πάσχα (pasàch) συνήθως ετυμολογικά συνδέεται με το πέρασμα, τη διάβαση, αλλά έχει και τη σημασία του προστατεύω (Ησ. 31, 5). Είναι μια πανάρχαια ποιμενική γιορτή. Κάθε άνοιξη οι νομάδες ποιμένες έσφαζαν-θυσίαζαν ένα χρονιάρικο αρνί για να προστατευθεί το κοπάδι τους από τη δαιμονική κακοτυχία και να αποκρυπτογραφήσουν το άγνωστο μέλλον από την ωμοπλάτη του (ωμοπλατοσκλία). Η

ποιμενική εορτή του Πάσχα συνδυαζόταν με τη γεωργική ανοιξιάτικη εορτή των αζύμων. Οι Χαναναίοι καλλιεργητές, ταυτόχρονα με τη συγκομιδή κριθαριού, έτρωγαν ψωμί χωρίς προζύμι για να αποτρέψουν κάθε αρνητικό στη σοδειά.

Κατόπιν το Πάσχα συνδέθηκε με το κορυφαίο γεγονός της απελευθέρωσης των σκλάβων Εβραίων από την Αίγυπτο, την Υπερδύναμη της τυραννίας και της ύβρης, το πέρασμα από την Θάλασσα την Ερυθρά και την περιπετειώδη πορεία τους προς τη Γη όπου έρεε μέλι και γάλα όχι όμως διά της παράκτιας λεωφόρου αλλά διαμέσου της σκληρής και άνυδρης ερήμου. Εκεί η ανθρώπινη ύπαρξη συνειδητοποιεί ότι δεν ζει από τον άρτο και το θέαμα της εικονικής πραγματικότητας και των αναλώσιμων όντων, αλλά από τον Θεό της ελευθερίας από κάθε εξάρτηση και της αγάπης, τον μόνον Κύριο της ιστορίας και της φύσης.

Ειδικότερα το Πάσχα καταρχάς δεν συνδέθηκε με τη διάβαση της «Θάλασσας των Καλαμιών» αλλά με το πέρασμα του εξολοθρευτή αγγέλου από τα σπίτια και το θάνατο των πρωτοτόκων εκείνη τη «μεγάλη» νύχτα πριν την Έξοδο. Οι Ισραηλίτες έπρεπε να σφάξουν και όρθιοι να καταναλώσουν οικογενειακά ένα αρσενικό χρονιάρικο αρνί χωρίς μώμο (ψεγάδι) με το αίμα του οποίου σφράγισαν τις θύρες των καλυβών τους έτσι ώστε να διασωθούν τα παιδιά τους. Αυτή τη γιορτή του Πάσχα γιόρταζαν και γιορτάζουν λαμπρά οι Ισραηλίτες στις 14 Νισάν (Μαρτίου-Απριλίου) ενθουμούμενοι εκτός από την λευτεριά τους, τη δημιουργία του κόσμου και αναμένοντας με λαχτάρα έναν νέο Μωυσή που θα τους ελευθερώσει από τους ξένους δυνάστες. Ο Ησαΐας (κεφ. 24-27), ο Ιεζεκιήλ (κεφ. 37) και ο Δανιήλ (κεφ. 12) σε μια εποχή κατά την οποία υπέστη διασυρμό η πολιτική και θρησκευτική εξουσία, που έδρευε στη Σιών, και ο τρόμος από τις ενοχές, τον πόνο και τον θάνατο - Άδη «καταπλάκωνε» τον κόσμο, ευαγγελίσθηκαν την

ανακαίνιση τούτου του κόσμου της φθοράς και του στεναγμού με ένα νέο Πάσχα, μια καινούργια διάβαση.

Το καταπληκτικό είναι ότι και για τα έθνη, τα εγγύς και τα μακράν (και σε αυτά εντάσσεται και η απώτερη Ανατολή) υπήρξε ένας μεγάλος προφήτης της ανάστασης: είναι η ίδια η φύση που συνιστά μία Βίβλο. Η άνοιξη, η εποχή της βλάστησης, της ανθοφορίας, της αναζωογόνησης της φύσης μετά από το χειμώνα της ερημιάς κηρύττει το δικό της ευαγγέλιο. Ο σπόρος, που πρέπει να θαφτεί βαθιά στη γη για να μη μείνει μόνος αλλά να βλαστήσει και να αναδειχθεί σε ένα υψηλό καρποφόρο και ευσκιόφυλλο δέντρο (Ιω. 12, 23-25), ο ήλιος που χάνεται στα βάθη του ορίζοντα για να ξαναανατείλει λαμπρότερος την επόμενη ημέρα, η σελήνη η οποία μετά από τρεις μέρες απόλυτης σιωπής παρουσιάζεται ολόκληρη στον έναστρο ουρανό, η λάμψη της φωτιάς που προέρχεται από τη τριβή δύο ξερών λίθων, η μάνα γη που ερημώνει και βλαστάνει, αλλά και η γυναίκα, η οποία από ένα σπέρμα, τεκτοποιεί με ωδίνες, που συνοδεύονται από αγαλλίαση μετά από εννέα μήνες, έναν ολόκληρο άνθρωπο που σκέφτεται και αγαπά, μιλούσαν και δίδασκαν όλους τους λαούς που στέκονταν τρομαγμένοι μπροστά στη σαρωτική και αδιάκριτη αδηφαγία του θανάτου, ότι η Ανάσταση είναι εφικτή. Ο άνθρωπος γίνεται σκωλήκων βρώμα και χώμα. Θα αναστηθεί όμως ομορφότερος, καινότερος και λαμπρότερος.

Αυτό που προανήγγειλαν οι προφήτες και διαλαλούσε η φύση συνέβη στην Ιστορία. Πρώτος ο Ιωάννης ο Βαπτιστής είδε στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού τον αμνό, ο οποίος αν και άμωμος, χωρίς δηλ. τον μώμο και την κηλίδα της αμαρτίας, με την εκούσια κι επώδυνη σφαγή Του πάνω στον Σταυρό αίρει (σηκώνει πάνω του και ταυτόχρονα εξαλείφει) τις αμαρτίες και τις ενοχές και μάλιστα όλης της ανθρωπότητας. Το Πάσχα βιώνεται μέχρι σήμερα στην Εκκλησία (όπως κάποτε από τους βαπτιζόμενους) από όσους δεν γεννιούνται απλώς αλλά γίνονται Χριστιανοί ως η

προσωπική και κοινοβιακή έξοδος από τη δουλεία του κάθε λογής «Φαραώ» και η παραίτηση από τη συνεχή ενασχόληση με το πηλό και τα άχυρα, τη μέριμνα για τη σάρκα και τους «δεικτες» της ευημερίας. Σηματοδοτεί γκρέμισμα των «ειδώλων», έξοδο από τον «καναπέ» και πορεία μαζί με τους «πενθούντες» τους «πεινώντες και διψώντες για δικαιοσύνη» μέσα από τη Νεκρά Θάλασσα και την έρημο αυτής της ζωής και αυτού του κόσμου προς τη Βασιλεία. Αυτός ο νέος κόσμος του Θεού (η Βασιλεία) δε συνιστά μια Ουτοπία αλλά διά της συμμετοχής στο αναστημένο Σώμα του Χριστού που συνεπάγεται καθημερινή θυσία χάριν του άλλου, της εικόνας Του, ανατέλλει ως αναστάσιμο φως μέσα από τους «τάφους» της απόγνωσης, της απογοήτευσης από τις ανθρώπινες ιδεολογίες και της κρίσης των αξιών της κατανάλωσης. Ίδου γάρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ Χαρά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ! Χριστός Ανέστη χαρά μου! (σύμφωνα και με τον χαιρετισμό του αγ. Σεραφίμ του Σάρωφ).

Σωτήρη Δεσπότη
Καθηγητή Πανεπιστημίου

Πανδημία μέρα με τη μέρα

Μαθαίνοντας την καλλιέργεια του κήπου

Η υγειονομική κατάσταση στα νησιά Φίτζι μέρα με τη μέρα επιδεινώνεται και γίνεται ολοένα και πιο επικίνδυνη για τους κατοίκους των νησιών. Η αύξηση των κρουσμάτων ακολουθεί εκθετική πορεία. Οι υγειονομικές υποδομές των νησιών έχουν πολλά προβλήματα και τεράστιες ελλείψεις. Για εμβολιασμό φυσικά ούτε λόγος.

Οι Ιερείς μας, οι Αδερφές του μοναστηριού μας, οι βοηθοί του ορφανοτροφείου μας, οι πιστοί μας, μέρα με τη μέρα αντιμετωπίζουν μεγαλύτερο κίνδυνο, μιας και οι ηλικίες τους είναι τέτοιες που ο κορονοϊός μπορεί να τους προσβάλει και να τους προκαλέσει θανάσιμα προβλήματα.

Οι προσευχές μας είναι συνεχείς για τους αγαπημένους μας αδελφούς. Οι σκέψεις μας και η έννοια μας είναι συνεχώς μαζί τους. Ενδεχόμενη προσβολή από τον κορονοϊό έχει μεγάλες πιθανότητες να προκαλέσει ιδιαίτερος μεγάλα προβλήματα στην υγεία των αδερφών μας και να απειλήσει και αυτή ακόμη τη ζωή τους.

Οι περισσότερες περιοχές βρίσκονται σε μια γενικευμένη απομόνωση από την Μεγάλη Τεσσαρακοστή με επιτρεπόμενες μόνο τις απαραίτητες μετακινήσεις. Τα σχολεία παραμένουν

κλειστά και η μετάβαση των δασκάλων για την ενισχυτική διδασκαλία των παιδιών καθίσταται αδύνατη. Οι Ναοί μας παραμένουν κλειστοί αφού δεν επιτρέπονται οι συναθροίσεις, με εξαίρεση την Ενορία των Αγίων Νικολάου και Αθανασίου στη Λαμπάσα του νησιού Vanua Levu όπου ευτυχώς δεν υπάρχουν κρούσματα και η ζωή συνεχίζει τον κανονικό ρυθμό της. Ένα ρυθμό φυσικά με τις δικές του δυσκολίες αφού το νησί είχε πληγεί από τους τυφώνες του χειμώνα λίγους μήνες πριν, αφήνοντας πίσω του κατεστραμμένα σπίτια και νοικοκυριά, καταστήματα, εμπορεύματα, καλλιέργειες και τους ανθρώπους άμφωτους και απεγνωσμένους. Οι ανάγκες τους είναι διαρκείς και ανελαστικές.

Ο καλός τους Ιερέας π. Βαρνάβας, ως καλός ποιμένας και ως καλός πατέρας προσπαθεί να συμπαρασταθεί υλικά και πνευματικά σ' όλα τα παιδιά του στην ενορία. Τους αγοράζει τρόφιμα, τους μαγειρεύει φαγητό, τους προμηθεύει τα αναγκαία για την καθημερινή ζωή.

Και εκτός αυτών των σοβαρών απειλών για την υγεία των ανθρώπων, προέκυψε και η σοβαρή ζημιά του αυτοκινήτου που χρησιμοποιούμε στο ορφανοτροφείο για τον ανεφοδιασμό,

την τροφοδοσία και την μεταφορά των παιδιών στο σχολείο. Για να επισκευασθεί χρειάζονται ανταλλακτικά τα οποία δεν υπάρχουν διαθέσιμα στα νησιά αλλά θα πρέπει να εισαχθούν από το εξωτερικό με κόστος περί τα 4000 €.

Άλλη μία σημαντική και ζωτικής σημασίας για την Ιεραποστολή μας συνέπεια της πανδημίας, αποτελούν τα κλειστά σύνορα που δεν επιτρέπουν στους ιεραποστόλους από άλλες χώρες που έχουν εκφράσει την επιθυμία να έρθουν και να βοηθήσουν, να ταξιδέψουν στα νησιά του Ειρηνικού. Εγκλωβισμένοι στις χώρες τους, αδυνατούν να βρεθούν κοντά στα παιδιά μας, να προσφέρουν από το περίσσειμα της καρδιάς τους και να καλλιεργήσουν τον νέο αμπελώνα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Να δείξουν εμπράκτως παραδείγματα αληθινής χριστιανικής ζωής.

Σας παρακαλούμε πολύ αγαπητοί μας αδελφοί να προσεύχεστε, να προσεύχεστε πολύ για τους νεοφώτιστους αδελφούς μας στα νησιά του Ειρηνικού.

Οι δύσκολες καταστάσεις της πανδημίας γίνονται καταστροφικές και δολοφονικές στα μέρη όπου δεν υπάρχει η απαραίτητη ιατρική υποδομή και όχι μόνο. Σας παρακαλούμε πολύ εντείνετε την προσευχή σας. Σας παρακαλούμε πολύ μην ξεχνάτε και μην αδιαφορείτε. Έχει έρθει ο καιρός που χρειαζόμαστε περισσότερο ο

ένας τον άλλον. Που χρειαζόμαστε να νιώσουμε ότι είναι δίπλα μας τα αδέρφια μας.

Ευχόμαστε από τα τρίςβαθα της καρδιάς μας να έχετε υγεία, να έχετε φώτιση, να δείχνετε αλληλεγγύη και έμπρακτη αγάπη στους εμπερίστατους αδελφούς μας και να βγούμε από αυτή την πρωτοφανή κατάσταση πιο ώριμοι πνευματικά και ωφελημένοι ψυχικά.

Με πολλή ευγνωμοσύνη για τις προσευχές σας και τις προσφορές σας και πολλή αγάπη Χριστού.

† ο Νέας Ζηλανδίας Μύρων

Τα παιδιά του ορφανοτροφείου διαβάζουν υπό την καθοδήγηση των Αδελφών Μελάνης και Ανυσίας

Η έκδοση των Ελλήνων Πατέρων της Εκκλησίας στην Κορέα

Ο εκδοτικός οίκος της Ορθόδοξης Μητρόπολης Κορέας, υπό την επωνυμία “Korean Orthodox Editions”, έχει μέχρι σήμερα, με την χάρη του Θεού και την οικονομική υποστήριξη πιστών Χριστιανών, εκδώσει αρκετά βιβλία ορθόδοξου περιεχομένου.

Αλλά, παρά το πολλαπλώς διαπιστωμένο μεγάλο ενδιαφέρον των Κορεατών Ορθοδόξων και μη, για τα πατερικά κείμενα, ο εκπληκτικός πνευματικός πλούτος των έργων των Πατέρων της Εκκλησίας δεν έχει γίνει γνωστός μέχρι σήμερα και στους Κορεάτες,

Γι’ αυτό τον λόγο πρόσφατα η Ορθόδοξη Μητρόπολη Κορέας ξεκίνησε την προσπάθεια εκδόσεως πατερικών κειμένων στην σειρά «Έργα Εκκλησιαστικών Πατέρων», με πρωτοεκδιδόμενο έργο το υπόμνημα στο Άσμα Ασμάτων του αγίου Γρηγορίου Νύσσης.

Σκοπός της σειράς αυτής είναι η έκδοση των έργων των μεγάλων Ελλήνων Πατέρων της Εκκλησίας μας, ώστε να καταστεί και στο κορεατικό αναγνωστικό κοινό προσιτός ο μεγάλος αυτός

θησαυρός, ως ευκαιρία πνευματικού εμπλουτισμού.

Για την υλοποίηση αυτού του ιερού σκοπού χρειάζονται χρήματα για να καλύψουν τα μεταφραστικά και εκδοτικά έξοδα. Κάνουμε έκκληση, σε όλους όσους έχουν την δυνατότητα να υποστηρίξουν την προσπάθεια της Ορθόδοξης Μητρόπολης Κορέας, αναλαμβάνοντας εξ ολοκλήρου ή μέρος των εξόδων εκδόσεως ενός πατερικού έργου της προαναφερομένης σειράς.

Το κόστος του κάθε τόμου ανέρχεται στο ποσόν των δέκα περίπου χιλιάδων (10.000) ευρώ. Με την ελπίδα ότι πολλοί Ορθόδοξοι πιστοί κατανοούν την μεγάλη

σπουδαιότητα της μεταφράσεως και εκδόσεως στην κορεατική γλώσσα των πατερικών κειμένων, ζητούμε την προσευχή και την συνδρομή σας για την επιτυχία του εγχειρήματος, ευχόμενοι ο Κύριος, δια πρεσβειών των αγίων ενδόξων και θεοφόρων Πατέρων ημών, να ανταποδώσει πλούσια τα ελέη Του στους αρωγούς της εκδοτικής αυτής προσπάθειας.

Εκ του εκδοτικού οίκου

“Korean Orthodox Editions”

Η Μ. Εβδομάδα και το Πάσχα στην Ορθόδοξη Μητρόπολη Κορέας

Με την χάρη του Θεού, ο φετινός εορτασμός των Αγίων Παθών και της Αναστάσεως του Κυρίου μας πραγματοποιήθηκε σε πολύ καλύτερες συνθήκες απ' τον περσινό.

Σε όλες τις ενορίες της Ορθόδοξης Μητρόπολης Κορέας τελέστηκαν κατά την τάξη οι Ιερές Ακολουθίες, με την τήρηση όλων των προβλεπομένων υγειονομικών κανόνων της πολιτείας, για την προστασία των συμμετεχόντων από την COVID-19.

Στον καθεδρικό ιερό ναό του Αγίου Νικολάου στην Σεούλ, λόγω της υπάρξεως περισσότερων κληρικών, τελέστηκαν διπλές Ακολουθίες της Μ. Εβδομάδος για τους Κορεάτες και τους Σλαβόφωνους πιστούς. Επίσης το Μεγάλο Σάββατο το βράδυ από τις 7 μ.μ. μέχρι τις 2:30 τα ξημερώματα της Κυριακής του Πάσχα τελέστηκαν τρεις Ακολουθίες της Αναστάσεως μετά της θ. Λειτουργίας. Την Κυριακή το πρωί από τις 9 μέχρι τις 11:30 τελέστηκε πάλι ο Όρθρος του Πάσχα και η θ. Λειτουργία. Και στις 2 το

απόγευμα έγινε ο Εσπερινός της Αγάπης. Σε κάθε Ακολουθία συμμετείχαν διαφορετικοί πιστοί, σύμφωνα με τους καταλόγους, που καταρτίστηκαν από το Σάββατο του Λαζάρου και έτσι δόθηκε η δυνατότητα σε περισσότερους πιστούς να συμμετάσχουν στις Ιερές Ακολουθίες, στην Εξομολόγηση και στην θ. Κοινωνία.

Σε όσους εκ των πιστών δεν μπόρεσαν να συμμετάσχουν την νύχτα της Αναστάσεως δόθηκε η ευκαιρία να συμμετάσχουν κατά την Αγρυπνία που τελέστηκε για την Απόδοση του Πάσχα, κατά την οποία επαναλαμβάνεται, ως γνωστόν, πλήρως η ιερή Ακολουθία της Αναστάσεως.

Ευχή και προσευχή μας είναι του χρόνου, με την βοήθεια του Θεού, να εορτάσουμε την μεγαλύτερη εορτή της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας χωρίς περιοριστικά μέτρα και να έχει επιστρέψει η ζωή στην κανονικότητα σε όλο τον πλανήτη. Χριστός Ανέστη!

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

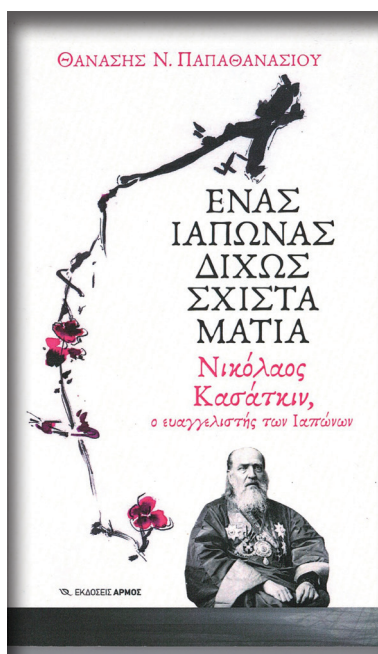
Θανάσης Ν. Παπαθανασίου,

Ένας Ιάπωνας δίχως σχιστά μάτια. Νικόλαος Κασάτκιν, ο ευαγγελιστής των Ιαπώνων,
εκδ. Αρμός, Αθήνα 2018, σελ. 110.

Στο νέο του βιβλίο ο Θανάσης Παπαθανασίου παρουσιάζει στο αναγνωστικό κοινό το έργο του ευαγγελιστή των Ιαπώνων, αγίου Νικολάου Κασάτκιν. Ο συγγραφέας ερευνά βασικά στιγμιότυπα της ιεραποστολικής δράσης του και αναδεικνύει τον τρόπο εργασίας, τα διλήμματα και τις προκλήσεις που αντιμετώπισε κατά τη σύσταση της ιαπωνικής εκκλησίας. Με αφορμή αυτά τα στιγμιότυπα, διεισδύει βαθειά στα γεγονότα και πετυχαίνει μια ρωμαλέα θεολογική αναμέτρηση με το χώρο και τον χρόνο της Χριστιανικής μαρτυρίας.

Το βιβλίο διακρίνεται σε δύο μέρη. Το πρώτο περιλαμβάνει δύο μελετήματα του Θανάση Παπαθανασίου. Οι τίτλοι σε αυτά αποτελούν λογοπαίγνιο με το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό των Ιαπώνων, τα «σχιστά μάτια». Έτσι ο συγγραφέας παραπέμπει έξυπνα στη διαφορετικότητα των πολιτισμών και υπενθυμίζει τη δυνατότητα του ανθρώπου να είναι κοινωνός του διαφορετικού. Συγχρόνως, αναφέρεται στο χρέος για εγρήγορση και βαθειά κατανόηση του εκάστοτε παρόντος. Το δεύτερο μέρος έχει τον τίτλο «Μαρτυρίες» και περιλαμβάνει αποσπάσματα από το προσωπικό ημερολόγιο

του Νικολάου. Η επιλογή των κειμένων δημιουργεί εννοιολογικές συνδέσεις αντίστοιχες με την έρευνα και τους προβληματισμούς του πρώτου μέρους.

Κεντρικός άξονας του βιβλίου αποτελεί η σάρκωση του Ευαγγελίου στις ιδιαίτερες συνθήκες κάθε τόπου και πολιτισμού. Ο συγγραφέας αναπτύσσει τα κριτήρια του ιεραποστολικού έργου, μελετώντας τη διακονία του αγίου Νικολάου. Οι επιλογές του αγίου έχουν μια ιδιαίτερη δυναμική λόγω των ιστορικών συγκυριών. Στην προσπάθειά του να κωδικοποιήσει ανόθευτα το Ευαγγέλιο, αναμετρήθηκε με ιδεολογικά και πολιτικά ρεύματα της εποχής. Το θέμα που τίθεται είναι «σε ποιον βαθμό η διαδικασία της σάρκωσης υποτάσσεται στη

προσλαμβανόμενη σάρκα, και, αντιθέτως, σε ποιον βαθμό το Ευαγγέλιο ρηγματώνει τον παλιό κόσμο» (σ. 70).

Η έναρξη του ρωσο-ιαπωνικού πολέμου βρήκε τον Νικόλαο ανάμεσα στους δύο αντιπάλους. Το δίλημμα που προέκυψε ήταν ποια θα έπρεπε να είναι η στάση του ως Ρώσου, αλλά και ως επισκόπου των Ιαπώνων (σ. 24). Οι επιλογές του δίδουν αφορμή στον συγγραφέα να αναλύσει δύο βασικές θεολογικές αντιλήψεις για τη συμμετοχή στον πόλεμο.

Η στάση του Νικολάου χαρακτηρίζονταν από την έμπρακτη χριστιανική αγάπη προς όλους, Ορθοδόξους κάθε εθνικότητας, ετερόδοξους και ετερόθρησκους. Αν και αναγνώριζε τη χριστιανική διαίρεση, ωστόσο αποκήρυττε στην πράξη τον απομονωτισμό (σ. 41-43). Για να γνωρίσει τον τόπο διακονίας του, μελέτησε τις τοπικές θρησκευτικές παραδόσεις και άσκησε αντικειμενική κριτική. Ξέχωρα από κάθε συγκρητισμό, εντόπισε στοιχεία του σπερματικού λόγου σε ηθικές αξίες του Βουδισμού, τις οποίες κατενόησε ως προετοιμασία για την εν Χριστώ ζωή (σ. 44-46). Ο πυρήνας της ιεραποστολικής μεθοδολογίας θεμελιώθηκε στην ταπεινή παρουσία του και στην πρωτοποριακή για τότε αποδοχή της πολιτισμικής ετερότητας των λαών. Το επιχείρημα αυτό επιτεύχθηκε με τις μεταφράσεις, τις μουσικές προσαρμογές και την πρόσληψη διάφορων εθίμων (σ. 53 & 61-63).

Στο δεύτερο μελέτημα, ο Θανάσης Παπαθανασίου αναλύει τα ζητήματα που παρουσιάστηκαν μετά την κοίμηση του Νικολάου, και προεκτείνουν ή αντιτίθενται στις επιλογές του. Η ανάπτυξη μιας ανεξάρτητης διοικητικής εκκλησίας ή ο εκρωσισμός αποτελούν κεντρικό θέμα. Ο συγγραφέας πραγματεύεται θεολογικά την οικονομική εξάρτηση της εκάστοτε νέας εκκλησίας από τη μητροπολιτική, θέτοντας ευρύτερους προβληματισμούς για τον σύγχρονο τρόπο εκκλησιαστικής διοίκησης (σ. 64). Έπειτα επεκτείνεται σε θέματα πολιτικής θεολογίας, τα οποία συνδέονται με την εκκλησιαστική παρουσία στον δημόσιο χώρο (σ. 68-69). Η έρευνά του, που διακρίνεται για την επιστημονική τεκμηρίωσή της, καταλήγει στα προβλήματα που προέκυψαν τα επόμενα χρόνια. Οι πειρασμοί αυτοί υπενθυμίζουν την ποικιλία των κριτηρίων και των ανθρωπινων προθέσεων στον ιεραποστολικό αγρό (σ. 71-74).

Το δεύτερο μέρος του βιβλίου ξεκινάει με ένα παλαιότερο σημείωμα του συγγραφέα, στο οποίο υπογραμμίζει το μέγεθος της πνευματικής συμβολής του Νικολάου στην Ιαπωνία (σ. 78-79). Στα αποσπάσματα από το ημερολόγιο του αγίου καταγράφεται το όραμά του, όταν ξεκινούσε τη δράση του, για θρίαμβο της Ορθοδοξίας στην Ιαπωνία (σ. 81-83). Επίσης, αποτυπώνονται τα συναισθήματα, οι σκέψεις και οι εναγώνιες προσευχές για επίλυση των προβλημάτων, αλλά και για εξεύρεση κατάλληλων συνεργατών (σ. 95, 99). Αυτό που τονίζεται είναι ότι η ιεραποστολή αποτελεί επίπονη διακονία μεταξύ ωδίνων και οδυνών.

Τελικά ο Θανάσης Παπαθανασίου μέσα από την ιστορική δράση του Νικολάου Κασάτκιν φωτίζει με εύστοχο τρόπο τα εκκλησιολογικά κριτήρια, τη μεθοδολογία αλλά και τους πειρασμούς της σύστασης (αλλά και της επανασύστασης) τοπικών εκκλησιαστικών κοινοτήτων. Δημιουργεί γόνιμους προβληματισμούς για ποικίλα ζητήματα της Χριστιανικής μαρτυρίας στον κόσμο, όπως η συνύπαρξη με άλλους πολιτισμούς και θρησκείες, αλλά και ο διάλογος με διάφορες πολιτικές-οικονομικές ιδεολογίες. Τα ζητήματα αυτά δεν περιορίζονται μόνο στον χώρο της ιεραποστολής αλλά αφορούν ολόκληρη την Εκκλησία. Στον αναγνώστη είναι διάχυτη η αίσθηση ότι η χριστιανική ελευθερία εκφράζει έναν αγώνα που υπερβαίνει εθνικούς, πολιτιστικούς και κάθε είδους φραγμούς που υψώνει η θεμελιοκρατία (φονταμενταλισμός). Όπως επίσης, και ότι η ανακαίνιση του εκάστοτε παρόντος μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσα από τη δυναμική του οικουμενικού και διαχρονικού μηνύματος του Ευαγγελίου της Ανάστασης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΤΣΙΡΕΒΕΛΟΣ

[Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Χριστιανική» 13-12-2018, σελ. 11].

Το κατασκηνωτικό έργο

Κατασκήνωση, κυριολεκτικά και ετυμολογικά, σημαίνει διαμονή σε σκηνές, στο ύπαιθρο. Το δάσος, ο ήλιος, η θάλασσα και η φύση γενικότερα αποτελούν το σκηνικό στο οποίο τα παιδιά περνούν μερικές μέρες ξεγνοιασιάς με φίλους τους και παράλληλα "ασκούνται" στην ανεξαρτητοποίηση από το οικογενειακό περιβάλλον, στην ομαδική ζωή και στην υπευθυνότητα. Επιπλέον, δημιουργούνται νέες φιλίες και δεσμοί μεταξύ των παιδιών. Οι εμπειρίες και το υπαίθριο παιχνίδι είναι ευκαιρίες για μάθηση και ενασχόληση με νέα πράγματα που δεν έχουν δυνατότητα να βρουν στο περιβάλλον της πόλης.

Ο κατασκηνωτής, δέχεται πολλά καινούργια ερεθίσματα, ακολουθεί το πρόγραμμα, λέει την άποψή του, χαίρεται για τις επιτυχίες του, μαθαίνει από τα λάθη του, αποκτά αυτοεκτίμηση, σεβασμό από και προς τους υπολοίπους, εκπαιδεύεται στην τήρηση κανόνων και ορίων και βεβαίως ψυχαγωγείται, όχι όμως

παθητικά από το καθιστικό του σπιτιού του με τηλεόραση και ηλεκτρονικά παιχνίδια, αλλά με ενεργό συμμετοχή ενεργοποιώντας αισθήσεις, φαντασία, κινήσεις. Η συμμετοχή έστω και για λίγες μέρες σε μια κατασκήνωση συμβάλλει στην ισόρροπη (σωματική, πνευματική, κοινωνική) ανάπτυξη των συμμετεχόντων. Όλα αυτά κάνουν την κατασκήνωση μια εμπειρία αξέχαστη για όλη τους τη ζωή.

Ειδικότερα για το ποιμαντικό και κατηχητικό έργο της Εκκλησίας η κατασκήνωση, εκτός των παραπάνω, αποτελεί ευκαιρία ευαγγελισμού των παιδιών, γιατί τα βοηθά ζώντας στη φύση να έρθουν πιο κοντά στην Δημιουργία και στον Δημιουργό του σύμπαντος κόσμου· να αναλογιστούν τη Σοφία με την οποία έχουν φτιαχτεί τα πάντα στον κόσμο, να νιώσουν το μεγαλείο του Θεού στη φύση (τα ζώα, τα δέντρα, το υγρό στοιχείο, ο αέρας, ο ήλιος, ο έναστρος ουρανός)· να υμνήσουν και να ευχαριστήσουν τον Χριστό για τις φανερές και αφανείς

ευεργεσίες Του. Η προσευχή και η λατρεία του Θεού στη φύση έχει ξεχωριστή σημασία και κατάνυξη και αφήνει ανεξίτηλες πνευματικές εμπειρίες στις παιδικές ψυχές.

Η μεγάλη αξία της κατασκήνωσης στην εποχή της COVID-19 γίνεται κατανοητή περισσότερο από ποτέ! Οι δυσκολίες που εμφανίστηκαν στην οικογένεια και στην κοινωνία γενικότερα λόγω των μέτρων αντιμετώπισης της πανδημίας, μπορούν να αντιμετωπιστούν στην κατασκήνωση, που

λειτουργεί σαν μια βαλβίδα εκτόνωσης για όλους.

Η προσοχή και τα μέτρα ασφαλείας - όπως ορίζονται από τις υγειονομικές και κρατικές αρχές - από πλευράς διοργανωτών πρέπει να θεωρούνται δεδομένα και να τηρούνται με ακρίβεια για το καλό όλων.

Καλές Κατασκηνώσεις λοιπόν!

Βασίλης Μπίρτσας

Βαπτίσεις στον Καθεδρικό Ναό Αγ. Νικολάου – Σεούλ

Την 24η Απριλίου 2021, Σάββατο του Λαζάρου, οι Κατηχούμενοι: Μικαέλα Shin Jin-ah, Εφραιμία Moon Jeong-hwa, ο Σλαβόφωνος Αλέξανδρος, και ο Αμερικανός Michael Blais με τον γιού του Φίλιππο έγιναν μέλη της Ορθόδοξης Εκκλησίας μέσω του Ιερού Μυστηρίου

του Βαπτίσματος. Τους συγχαίρουμε από καρδιάς και ευχόμαστε ο Θεός να είναι πάντα μαζί τους και να ζήσουν με πίστη και αφοσίωση στην αγκαλιά της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας μέχρι τα τέλη της επίγειας ζωής τους.

Ὁδοιπορικὸ

Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς στὴν Ἀνατολή
Τριμηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο
Τεύχος 75 Ἀπρίλιος – Ἰούνιος 2021

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Πατριαρχικὸ Ἴδρυμα Ὁρθοδόξου
Ἱεραποστολῆς Ἄνω Ἀνατολῆς
Γουναροπούλου 3, 157 71, Ζωγράφου
Τηλ.: +30 210 771 0732

e-mail: patriarchidryma@gmail.com
internet site: www.patriarchikoidryma.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ-Δ/ΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Γεώργιος Δημόπουλος
Φιλελλήνων 4, 105 57 Ἀθήνα
ΗΛ/ΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ & ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Λυχνία Α.Ε.
www.lyhnia.com

Διοικητικό Συμβούλιο

<u>Πρόεδρος:</u>	Σωτήρης Δεσπότης- Καθηγητής Θεολογικής Σχολῆς
<u>Α' Αντιπρόεδρος:</u>	ΕΚΠΑ Λουκάς Καρράς – Δικηγόρος –Νομικός Σύμβουλος
<u>Β' Αντιπρόεδρος:</u>	Γεώργιος Δημόπουλος Οικονομολόγος- Ἐπιχειρηματίας
<u>Γενικός Γραμματέας:</u>	Βασίλειος Μπίρτσας – Υπάλληλος ΝΠΔΔ
<u>Ταμίας:</u>	Παναγιώτα Δρογκάρη – Συντ/χος ΔΥ
<u>Μέλη:</u>	Παρασκευᾶς Κουτσοβίτης – Ἴατρος Νεκτάριος Λαβούτας – Συντ/χος ΔΕΗ Ἀπόστολος Μπάρλος Θεολόγος Ἐμμανουήλ Μουστάκας – Θεολόγος Θεόδωρος Πιτταράς – Ἐπ. Καθηγητής Ἱατρικῆς Σχολῆς ΕΚΠΑ Μαρία Φύτρου – Τεχνικός Ἔργων
<u>Ἐξελεκτική Ἐπιτροπή:</u>	Χαρίκλεια Ρωζάνη – Οικονομολόγος Ἀλέξιος Πλιάκος – Μαθηματικός – Συγγραφέας

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ – ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΩΡΕΩΝ:

Ἐθνικὴ Τράπεζα: Ἀρ. Λογ/σμοῦ: 040-296124-56
IBAN: GR6001100400000004029612456

Alpha Bank: Ἀρ. Λογ/σμοῦ: 473-002101-099272
IBAN: GR8901404730473002101099272

ΕΛΤΑ-ΤΑΧΥΠΛΗΡΩΜΗ

Παρακαλοῦμε ἐνημερώστε μας τηλεφωνικῶς
γιὰ τὴν κατάθεσή σας καὶ θὰ σᾶς σταλεῖ ἡ ἀπόδειξη.

Προς τοὺς ἀποδέκτες τοῦ Περιοδικοῦ

Για καλύτερη καὶ ταχύτερη ἐπικοινωνία,
παρακαλοῦμε ἐνημερώστε μας ἀν διαθέτετε e-mail.
Ἐπίσης σας παρακαλοῦμε νὰ μας ἐνημερώσετε
ἀν θέλετε νὰ συνεχίσετε νὰ λαμβάνετε τὸ Περιοδικὸ μας
σε ἐντύπη μορφή με τὸ ταχυδρομείο, στο τηλέφωνο 210 7710732
ἢ στο e-mail: patriarchidryma@gmail.com

Τα παιδιά του ορφανοτροφείου την Κυριακή της Πεντηκοστής έξω από τον Ναό της Αγίας Τριάδος